

عنوان مقاله:

عوامل اجتماعی تاثیرگذار بر تشدید و اصلاح رفتار مخاطره آمیز موتورسواران: نتایج یک مطالعه تحلیلی در تهران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 14، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

Nasim نسیم نریمانی - - MSc Student, Department of Health Education and Promotion, School of Public Health, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

Sharareh شراره رستم نیاکان کلهری - Assistant Professor, Department of Health Information Management, School of Allied Medical Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Fereshteh فرشته زمانی علویچه - Associate Professor, Department of Health Education and Promotion, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Hashem هاشم محمدیان - Assistant Professor, Research Center for Health-Related Social Determinates AND Department of Health Education and Promotion, School of Public Health, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

Arash آرش سلحشوری - Department of Health Education and Promotion, School of Public Health, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: هر ساله حوادث ترافیک در جاده های ایران هزاران کشته و زخمی بر جای می گذارد. از آن جا که رفتارهای ترافیک در بافت های مختلف فرهنگی- اجتماعی تفاوت دارد، لازم است تا نقش عوامل تسهیل گر اتخاذ رفتارهای مخاطره آمیز موتورسواران از جمله عوامل اجتماعی مورد بررسی قرار گیرد. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر عوامل اجتماعی بر تشدید و اصلاح رفتار مخاطره آمیز در موتورسواران انجام شد. روش ها: این مطالعه از نوع مقطعی- توصیفی- تحلیلی بود که از آذر تا بهمن سال ۱۳۹۵ با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انجام شد. نمونه ها را ۱۳۸ موتورسوار مراجعه کننده به ستاد ترخیص شهر تهران که موتورسیکلتشان به دلیل تخلف رانندگی توقیف شده بود، تشکیل داد. داده ها به کمک پرسش نامه خودساخته که از تحقیقات قبلی استخراج شده بود، جمع آوری گردید و سپس با استفاده از آزمون ۲X در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: میانگین سنی مشارکت کنندگان $50/7 \pm$ سال (۳۵/۲۶ سال (طیف سنی ۱۶-۵۶ سال) بود که ۴/۶۳ درصد آن ها مجرد بودند. همچنین، ۴/۲۶ درصد تحصیلات زیر دیپلم، ۳/۴۰ درصد دیپلم و ۳/۳۳ درصد تحصیلات دانشگاهی داشتند. بر اساس نتایج آزمون ۲X، بین رفتار پلیس و اصلاح رفتارهای پرخطر موتورسواران ارتباط معنی داری وجود داشت ($P = 0.04$)، اما در سایر موارد مانند تاثیر دوستان و خانواده ارتباط معنی داری مشاهده نشد. نتیجه گیری: با توجه به این که شرکت کنندگان معتقد بودند که پلیس، خانواده، دوستان و سایر رانندگان بر اصلاح و یا تشدید رفتار مخاطره آمیزشان موثر می باشند، با مداخله در این عوامل می توان منجر به کاهش رفتارهای پرخطر راکبان موتورسیکلت شد.

کلمات کلیدی:

عوامل اجتماعی، رفتار مخاطره آمیز، موتورسواران، مطالعه تحلیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1677216>

